

Strategie voor preventieve conservering van de verankering van gevelpanelen in de Jongere Bouwkunst

Mira Vasic
TNO

Bij de evaluatie van de veiligheid van monumentale gebouwen is de focus meestal gericht op de stabiliteit van dragende bouwdelen. Weinig of geen aandacht wordt in de regel besteed aan constructieve onderdelen die tot doel hebben gevelpanelen of ornamenten te verankeren. Toch kan aantasting van ijzeren of stalen verankeringen met de tijd, door veroudering ('*ageing*') of omgevingsinvloeden, niet alleen leiden tot schade aan de elementen of ornamenten die ze dragen, maar ook leiden tot afbreken en afvallen van aanzienlijke hoeveelheden materiaal van een gevel. Ook wanneer de integriteit van een gebouw als zodanig hierdoor niet bedreigd wordt, kan zulk falen zowel de monumentale waarden van een object als de veiligheid van personen bedreigen.

Tot nu toe is er een duidelijk gebrek aan kennis van verankeringsystemen voor (natuursteen) gevelpanelen gebruikt in de jonge monumenten in Nederland. Het belangrijkste doel van de onderhavige studie is het ontwikkelen van een aanpak voor de preventieve conservering van zulke panelen. Deze aanpak zal gebaseerd zijn op vier pijlers: typologie van de ankers, hun pathologie, aantasting van de gebruikte materialen en herstel van de systemen gebruikt voor de verankering. Hiertoe worden case studies uitgevoerd van monumenten gebouwd na 1950. De belangrijkste bevindingen met betrekking tot de typologie van ankers, materialen en methoden van verankering zullen worden besproken aan de hand van schematische tekeningen en foto's. Voorlopige resultaten laten zien dat de verankering in meerdere onderzochte gebouwen tekenen van significante aantasting vertonen, hetgeen de noodzakelijkheid van systematisch onderzoek naar de conservering en preventie van toekomstige aantasting van dergelijke verankeringsystemen onderstreept.